Raad van State

200800110/1.
Datum uitspraak: 4 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/20693 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 5 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen buiten behandeling gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 december 2007, verzonden op 10 december 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

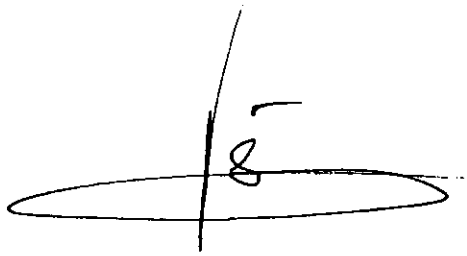
w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 februari 2008

395.
Verzonden: 4 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/20693 BEPTDN

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d. 5 december 2007

inzake

geboren op , van Iraanse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. S. Coenen, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. S. Pirs, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding
1.1 Bij besluit van 17 april 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 23 mei 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd buiten behandeling gesteld. Eiseres heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 24 oktober 2007, waar eiseres en haar gemachtigde, zoals tevoren aangekondigd, niet zijn verschenen. Verweerder heeft ter zitting bij monde van zijn gemachtigde zijn standpunt toegelicht.

Overwegingen
2.1 In geschil is of verweerder de aanvraag van eiseres om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd buiten behandeling heeft kunnen stellen.

2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, overwogen dat de aanvraag van eiseres conform paragraaf C14/7 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) buiten behandeling wordt gesteld, nu is gebleken dat eiseres met onbekende bestemming is vertrokken voordat een voornemen is gemaakt dan wel kenbaar is gemaakt aan eiseres. De voornemenprocedure is derhalve niet meer van toepassing. Door het vertrek met onbekende bestemming heeft eiseres te kennen gegeven geen belang meer te hebben bij de aanvraag.

2.3 De gemachtigde van eiseres heeft tegen dit besluit aangevoerd dat verweerder onvoldoende zorgvuldig heeft gehandeld met betrekking tot de asielaanvraag van eiseres. Verweerder kon niet volstaan met de constatering dat eiseres met onbekende bestemming was vertrokken, maar had enig onderzoek dienen (te laten) verrichten. Verweerder kon niet slechts afgaan op het 'bericht van vertrek'. Voorts heeft de gemachtigde van eiseres gesteld dat niet

bekend is of het vertrek van eiseres vrijwillig of gedwongen was. De gemachtigde van eiseres heeft tevens gesteld dat de vraag of sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden die ertoe nopen om paragraaf C14/7 van de Vc niet onverkort tegen te werpen, eerst kan worden beantwoord door het beroep van eiseres te beoordelen aan de hand van de beroepsgronden. Uit de voorliggende procedurefasen kan niet worden afgeleid dat verweerder inhoudelijk twijfelt aan het door eiseres naar voren gebrachte asielrelaas, noch kan hieruit worden afgeleid dat verweerder zou menen dat er geen nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) naar voren zijn gebracht. Eiseres heeft gezien het bovenstaande volgens haar gemachtigde nog een procesbelang. De gemachtigde van eiseres gaat er hierbij vanuit dat uit artikel 70, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) niet kan worden afgeleid dat een advocaat niet reeds bij voorbaat bepaaldelijk gevolmachtigd kan zijn tot het instellen van beroep tegen een afwijzende beschikking.

2.4 In het verweerschrift heeft verweerder uiteengezet dat hij zich primair op het standpunt stelt dat het beroep niet ontvankelijk verklaard dient te worden. Verweerder heeft hiertoe aangevoerd dat, nu eiseres met onbekende bestemming is vertrokken, zij geen belang meer heeft bij het verkrijgen van een rechterlijk oordeel. Voorts heeft verweerder gesteld dat uit het beroepschrift kan worden opgemaakt dat de gemachtigde van eiseres al enige tijd geen contact heeft gehad met eiseres en derhalve niet door haar bepaaldelijk gevolmachtigd is om het onderhavige beroep in te stellen. Subsidiair heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het beroep ongegrond dient te worden verklaard, nu eiseres vóór het uitbrengen van het voornemen met onbekende bestemming is vertrokken en de aanvraag derhalve terecht buiten behandeling is gesteld.

2.5 Ingevolge artikel 70, eerste lid, van de Vw wordt, in afwijking van de artikelen 2:1 en 8:24 van de Awb, het bezwaar, administratief beroep, het beroep op de rechtbank of het hoger beroep ingesteld door de vreemdeling in persoon, zijn wettelijke vertegenwoordiger, zijn bijzondere gemachtigde of een advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

2.6 Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw is de Staatssecretaris bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

2.7 Blijkens paragraaf C14/7 van de Vc wordt een asielaanvraag buiten behandeling gesteld, indien vóór het voornemen blijkt dat de vreemdeling met onbekende bestemming is vertrokken. Als de asielzoeker tijdens de asielprocedure met onbekende bestemming vertrekt, geeft hij daarmee te kennen geen belang meer te hebben bij een beslissing op zijn aanvraag.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.8 In het onderhavige beroepschrift van 15 mei 2007 alsmede in de gronden van het beroep van 19 juni 2007 heeft de advocaat verklaard tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 7 mei 2004 (JV 2004/266) is de rechtbank van oordeel dat voornoemde verklaring voldoet aan hetgeen is bepaald in artikel 70, eerste lid, van de Vw. De advocaat wordt dan ook geacht bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om het onderhavige beroep in te stellen. De rechtbank wijst er tevens op dat verweerder er kennelijk vanuit is gegaan dat

de advocaat gemachtigd is het beroep in te stellen, nu hij het bestreden besluit bekend heeft gemaakt door het naar de advocaat te sturen.

2.9 De rechtbank overweegt voorts dat zich in het dossier een bericht van vertrek van 5 april 2007 bevindt, waarin is vermeld dat eiseres op 21 maart 2007 zelfstandig haar woonruimte heeft verlaten tijdens de procedure vóór het ingaan van de vertrektermijn. Uit dit bericht blijkt niet waar eiseres naartoe is gegaan. Gemachtigde van eiseres heeft zijn stellingen dat verweerder niet slechts mocht afgaan op dit bericht van vertrek, maar nader onderzoek had moeten (laten) verrichten en dat niet bekend is of het vertrek van eiseres vrijwillig of gedwongen was, op geen enkele wijze nader onderbouwd. Gelet hierop kan verweerder naar het oordeel van de rechtbank worden gevolgd in zijn standpunt dat van de juistheid van dit bericht mocht worden uitgegaan. De rechtbank neemt hierbij mede in aanmerking dat gesteld noch gebleken is dat de gemachtigde van eiseres nog contact met eiseres heeft. Gelet op het voorgaande is verweerder er naar het oordeel van de rechtbank vanuit kunnen gaan dat eiseres met onbekende bestemming is vertrokken.

2.10 Nu eiseres vóór het uitbrengen van het voornemen in haar asielprocedure met onbekende bestemming is vertrokken, volgt uit het beleid van verweerder, neergelegd in paragraaf C14/7 van de Vc, dat de asielaanvraag buiten behandeling wordt gesteld. De rechtbank acht dit beleid niet onredelijk. Gelet op het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank dan ook in redelijkheid de asielaanvraag van eiseres buiten behandeling kunnen stellen. De rechtbank merkt hierbij nog op dat de stelling van de gemachtigde van eiseres dat uit de voorliggende procedurefasen niet kan worden afgeleid dat verweerder inhoudelijk twijfelt aan het door eiseres naar voren gebrachte asielrelaas, noch dat verweerder zou menen dat er geen nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb naar voren zijn gebracht, wat hier ook van zij, gelet op het bovenstaande niet tot een ander oordeel kan leiden.

2.11 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.12 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. J. Ebbens en in het openbaar uitgesproken op 5 december 2007.

De griffier: De rechter:

mr. A.E. Veldhoen mr. J. Ebbens

afschrift verzonden op: 10 DEC 2007

Rechtsmiddel
Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Voor kopie conform
De Griffier

ADVOCATENKANTOOR PALM

Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen

mw. A. Lewa (chef de bureau)

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
0 4 JAN 2008
ZAAK-NR: 200800010/1
AAN: 1/3
BEHANDELD DOOR: PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT (ASIEL)

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

PER FAX: 070 – 365 13 80

Ten behoeve van de vreemdeling

Achternaam:	
Voornamen:	
Geboortedatum:	
Nationaliteit:	Iraanse
Geslacht:	v
Woon- of verblijfplaats:	p/a advocaat

te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde aan de Maliebaan 39A te (3581 CC) Utrecht.

Gegevens van de door bovengenoemde vreemdeling tot het indienen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde

Naam gemachtigde:	mr S. Coenen
Kantoor:	Advocatenkantoor Palm
Adres:	Maliebaan 39A
Postcode:	3581 CC
Plaats:	Utrecht
Telefoon:	030 234 11 50
Fax:	030 234 11 53
Dossiernummer:	0512.12

Omschrijving uitspraak

Instantie:	Vreemdelingenkamer rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht
Registratienummers:	Awb 07 / 20693
Datum uitspraak:	05/12/07
Datum verzending afschrift:	10/12/07

Advocatenkantoor Palm B.V. is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Utrecht (nr 30205111).
Alle opdrachten worden aanvaard en uitgevoerd onder algemene voorwaarden, gedeponeerd bij de Kamer van Koophandel, welke u op verzoek worden toegezonden.
Advocatenkantoor Palm B.V. is aangesloten bij de Geschillencommissie Advocatuur.
Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.
Stichting Derdengelden ABN AMRO rekeningnr 43.62.30.213

ADVOCATENKANTOOR PALM

GRIEVEN:

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

1. Ten onrechte concludeert de rechtbank dat verweerder juist geoordeeld heeft door te stellen dat appellant niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat zij (proces-)belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van het voor haar ingediende beroep. Appellant kan niet begrijpen dat de rechtbank verweerder volgt in haar redenering dat appellant door haar vertrek voor het uitbrengen van het voornemen door verweerder aanleiding verweerder aanleiding heeft kunnen geven om haar asielaanvraag buiten behandeling te stellen. Appellant stelt zich op het standpunt dat zij gemotiveerd heeft aangetoond waarom verweerder deze conclusie op onjuiste gronden heeft getrokken. Op het in dit kader in beroep naar voren gebrachte wordt door de rechtbank ten onrechte niet ingegaan. De rechtbank motiveert haar oordeel dat verweerder gevolgd kan worden in haar redenering naar de mening van appellant niet voldoende en handelt derhalve in strijd met 3:46 AWB. Appellant verwijst in dit verband naar de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 22/12/06 (06/60140) waarin door de rechtbank wordt geoordeeld dat verweerder in een dergelijke situatie niet enkel had mogen afgaan op het M100 formulier. Voorts verwijst appellant in dit verband naar de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 05/01/00 (99/12521) waarin door de rechtbank wordt geoordeeld dat verweerder niet had kunnen volstaan met het afgaan op de constatering dat verzoeker MOB zou zijn gegaan, maar enig onderzoek had dienen te verrichten.
2. De rechtbank beslist gezien bovenstaande ten onrechte dat het beroep ongegrond zou zijn en dat derhalve geen proceskostenveroordeling wordt toegekend.

Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, het beroep in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Utrecht, 4 januari 2008

Gemachtigde

Bijlage: de uitspraak waarvan hoger beroep
*